

31991R1274

L 121/11

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

16.5.1991

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1274/91
z dnia 15 maja 1991 r.

wprowadzające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 2, art. 20 ust. 1 i art. 22 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1907/90 zawiera kompleksową weryfikację norm handlowych, które zostały wprowadzone zgodnie z wcześniejszymi rozporządzeniami; zostały w nich ustanowione przepisy o konieczności określenia, celem stosowania takich norm, szczegółowych zasad, które należy przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2771/75 ⁽²⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1235/89 ⁽³⁾; zasady takie mają dotyczyć w szczególności warunków rejestracji punktów odbioru i zakładów pakowania jaj, znakowania, częstotliwości zbioru i dostaw oraz przygotowania jaj, kryteriów jakościowych i klas wagowych, informacji na jajach i opakowaniach, nazewnictwa stosowanego do określania rodzajów hodowli oraz kryteriów pochodzenia jaj, a w przypadku małych ilości, odstąpienia od obowiązku pakowania jaj do opakowań transportowych;

zarówno w związku z postępem technicznym i potrzebami konsumentów, istnieje obecnie konieczność zapewnienia bardziej regularnych dostaw, odbioru, sortowania i pakowania jaj; jednakże niektórzy producenci są w stanie zapewnić taką temperaturę przechowywania jaj, że możliwe jest trwałe odstępnie od ogólnego wymogu codziennego odbioru lub dostaw jaj które mają być znakowane jako jaja klasy „ekstra”, jak przewidziano w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90; jednakże w okresie przejściowym właściwe jest zapewnienie możliwości skorzystania z takiego ogólnego odstępstwa przez wszystkie podmioty gospodarcze;

rynki, do których mają dostęp tylko uprawnione zakłady pakowania i przygotowania jaj, udzielają gwarancji właściwego przygotowania jaj tak, by ich dostawy mogły być realizowane w drugim dniu roboczym po otrzymaniu jaj;

należy zapobiegać nakładaniu się różnych ograniczeń czasowych w przypadku dostaw jaj niesortowanych z jednego zakładu pakowania do innego, ponieważ ma to ujemny wpływ na świeżość jaj;

jedynie przedsiębiorstwa, których pomieszczenia i wyposażenie techniczne są odpowiednie do skali ich działalności, co pozwala na prawidłowe obchodzenie się z jajami powinny posiadać pozwolenie na odbiór lub sortowanie jaj według jakości i masy;

dla uniknięcia pomyłek i w celu ułatwienia identyfikacji dostaw jaj do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, każdy zakład pakowania powinien posiadać odróżniający numer rejestracyjny oparty na jednolitym systemie kodowania;

celem zapewnienia, że konsumentom dostarczany jest towar dobrej jakości, należy ustanowić kryteria wysokiego poziomu norm w odniesieniu do każdej klasy jakości;

cechy jakościowe jaj świeżych, znanych również jako jaja „klasy A”, powinny być ustalone w taki sposób, aby odnosiły się tylko do jaj najwyższej jakości; niektóre jaja mogą być uznane za „ekstra świeże”, jeżeli do ich odbioru i dalszej dystrybucji stosuje się szczególnie rygorystyczne ustalenia;

jaja zwykłej jakości, a więc te, które z powodu cech nie mogą być zaliczone do „jaj świeżych” muszą być opisane jako „jaja drugiej jakości” i odpowiednio sortowane; do tej klasy należy zaliczyć jaja, które zostały poddane procesowi czyszczenia, głębokiemu chłodzeniu lub utrwaleniu;

trzecia klasa jakości powinny zostać utworzona dla jaj, które nie spełniają wymogów wyższej klasy, ale nadal nadają się do spożycia przez ludzi;

w praktyce jaja te są w większości przeznaczone do bezpośredniej dostawy do przemysłu rolno-spożywczego, włączając przedsiębiorstwa rolno-spożywcze zatwierdzone zgodnie z dyrektywą 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych ⁽⁴⁾, zmienioną dyrektywą 89/662/EWG ⁽⁵⁾ i pod warunkiem że zawierające te jaja opakowania są oznakowane takimże przeznaczeniem, wówczas nie

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 11.5.1989, str. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13.

muszą posiadać znaku odróżniającego, który w innym przypadku określał je jako „jaja klasy C”;

odstępstwo to może na takich samych warunkach zostać rozszerzone na jaja „klasy B”; taka forma znakowania nie może ani w sposób przypadkowy ani celowy stwarzać prawdopodobieństwa pomyłki z jajami nienadającymi się do spożycia przez ludzi, które mogą być dostarczane wyłącznie dla przemysłu niespożywczego;

ponieważ jaja sortowane mogą obniżyć swoją jakość podczas transportu, należy wprowadzić wysokie normy dotyczące pakowania, składowania i transportu; takie ryzyko, łącznie z ryzykiem zanieczyszczenia mikrobiologicznego można w znacznym stopniu ograniczyć poprzez wprowadzenie rygorystycznych ograniczeń w używaniu materiału do pakowania; należy ustanowić szczegółowe warunki w celu stosowania niektórych odstępstw przewidzianych w przypadku bezpośrednich lokalnych dostaw jaj do sprzedaży detalicznej bez specjalnego opakowania, znanych także jako sprzedaż luzem;

poza obowiązkowo podawaną datą pakowania jaj na opakowaniach jednostkowych i datą sortowania w przypadku jaj sprzedawanych luzem, mogą być przewidziane odpowiednie dodatkowe informacje dla konsumenta podawane, w zależności od uznania, na jajach lub opakowaniach, zawierające zalecaną datę sprzedaży i/lub datę przydatności do spożycia i/lub datę zniesienia jaj; wydaje się właściwym powiązanie zalecanie daty sprzedaży i daty przydatności do spożycia z kryteriami jakości jaj; z zastrzeżeniem niektórych środków bezpieczeństwa właściwym jest zapewnienie możliwości stemplowania na jajach w gospodarstwie daty ich zniesienia;

w celu przeciwdziałania ryzyku fałszerstwa należy wprowadzić nie tylko codzienny zbiór i niezwłoczne sortowanie oraz znakowanie, lecz także szczególnie rygorystyczne procedury ewidencji, prowadzenia dokumentacji i przeprowadzania kontroli jaj stemplowanych datą zniesienia;

zasada codziennego zbioru jaj, które zostały ostemplowane datą zniesienia w gospodarstwie, może być stosowana mniej rygorystycznie, celem uniknięcia dyskryminacji ferm, które nie mają dostępu do zakładów pakowania zlokalizowanych na tym samym terenie;

w świetle istniejącej praktyki handlowej, zbędne wydaje się zapewnienie szczególnych oznakowań jaj z chowu klatkowego; jednakże należy ustanowić przepisy dotyczące ograniczonej liczby znaków na jajach pochodzących od kur niepochodzących z chowu klatkowego, celem uniknięcia pomyłek użytkowników w stosunku do innych systemów chowu, poza systemem klatkowym;

celem zapewnienia konsumentom ochrony przed informacjami wprowadzającymi w błąd, które mogą być podawane z zamiarem oszustwa i uzyskania wyższej ceny za jaja z chowu klatkowego, niezbędne jest ustalenie minimalnych kryteriów dotyczących podawania informacji na temat innych systemów chowu, w szczególności ewidencji, prowadzenia dokumentacji i procedur kontroli;

celem zapewnienia jednolitego stosowania przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1907/90, w szczególności w zakresie kontroli, włącznie ze specjalnymi ustaleniami, które mają być wprowadzone w życie w odniesieniu do kontroli stemplowania daty zniesienia, oraz podawania informacji o innych systemach chowu niż klatkowy, jak i dotyczących pochodzenia jaj, należy ustanowić przepisy dotyczące systematycznej wymiany informacji między Państwami Członkowskimi a Komisją;

banderole i etykiety muszą umożliwiać łatwą identyfikację opakowań i ich zawartości;

szczególną uwagę należy zwrócić na opakowania transportowe i jednostkowe zawierające jaja przemysłowe i jaja oznaczone jako „ekstra”;

zakłady pakowania powinny mieć możliwość przepakowania jaj, w szczególności w przypadku gdy opakowanie jest uszkodzone, podmiot gospodarczy chce sprzedać jaja pod swoją firmą lub gdy jaja muszą być przepakowane z opakowań transportowych do jednostkowych; w takich przypadkach na banderolach, etykietach i na opakowaniach należy również podać informację o pochodzeniu i wieku jaj; z informacji powinno wynikać, że jaja zostały przeklasyfikowane lub że zostały przepakowane;

w interesie klientów hurtowni i punktów sprzedaży detalicznej oraz konsumentów końcowych niezbędne jest przyjęcie specjalnych uzgodnień dotyczących znakowania jaj, które zostały przepakowane, szczególnie w przypadku powtórnego użycia opakowań i przeklasyfikowania jaj do niższej klasy jakości;

w związku z dodatkowym opóźnieniem wynikającym z przepakowywania jaj, należy bezwarunkowo zabronić stosowania oznakowania „ekstra” na jajach przepakowanych;

skuteczny nadzór zgodności z normami handlowymi wymaga przebadania wystarczającej liczby jaj, stanowiącej reprezentatywną próbę partii objętej kontrolą; po przeprowadzeniu kontroli, badana partia powinna być oznakowana stosownie do decyzji kontrolującego;

w ślad za wprowadzeniem możliwości sprzedaży luzem i jej zdefiniowaniem w rozporządzeniu (EWG) nr 1907/90, zasady pobierania prób powinny dotyczyć również takiej formy sprzedaży;

ponieważ metody stosowane do sortowania i klasyfikacji według klas jakościowych i wagowych nie są w pełni dokładne, w procesie tym należy dopuścić pewne granice tolerancji; ponadto, z uwagi na to, że warunki składowania i transportu mogą mieć wpływ na jakość i masę partii, należy ustalić zróżnicowane tolerancje w zależności od fazy obrotu;

dla ułatwienia obrotu handlowego i kontroli jaj sortowanych według klas jakościowych i wagowych i umieszczonych w opakowaniach transportowych, należy ustanowić przepisy dotyczące średniej minimalnej masy netto dla poszczególnych klas wagowych;

rozporządzenie (EWG) nr 1907/90 zobowiązuje Komisję do wprowadzenia w życie szeregu przepisów poprzednio zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 2772/75 w celu ułatwienia wprowadzania zmian w przyszłości; spowodowało to konieczność wprowadzenia wielu zmian do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 95/69⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3906/86⁽²⁾, które w celu przejrzystości powinno zostać zmienione;

rozporządzenie (EWG) nr 95/69 oraz rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1295/70⁽³⁾ zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 36/85⁽⁴⁾ powinny zostać uchylone;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

1. Jaja są dostarczane od producentów do przedsiębiorstw lub odbierane od producentów przez przedsiębiorstwa określone w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 przynajmniej co trzy dni robocze.

Jednakże dostawy lub odbiór jaj od producentów przez zakłady pakowania mogą odbywać się jedynie raz w tygodniu w przypadkach, gdy temperatury otoczenia, w którym jaja są przechowywane w fermie nie przekraczają 18 °C.

2. Jaja przeznaczone do obrotu jako jaja klasy „ekstra”, zgodnie z art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90, są dostarczane przez producenta jedynie do zakładów pakowania lub odbierane od producenta każdego dnia roboczego. Jednakże taka dostawa lub odbiór jaj mogą odbywać się w co drugi dzień roboczy, jeżeli temperatury otoczenia, w którym jaja są składowane u producenta nie przekraczają 18 °C.

W okresie przejściowym do dnia 31 grudnia 1992 r., dostawa i odbiór tych jaj może w zasadzie odbywać się co drugi dzień roboczy.

3. Jaja, które mają zostać oznakowane datą zniesienia, zgodnie z art. 17, są dostarczane przez producenta do zakładu pakowania lub odbierane od producenta w dniu, w którym zostały zniesione.

Dostawa lub odbiór jaj, na których data zniesienia jest stempłowana w fermie, odbywa się nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu, w którym zostały zniesione.

4. Wszystkie punkty odbioru dostarczają jaja do zakładów pakowania nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu ich otrzymania.

Jednakże podmioty gospodarcze w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 mogą dostarczać jaja nie później niż drugiego dnia roboczego po dacie otrzymania jaj do obrotu.

5. Każdą dostawę jaj identyfikuje się poprzez podanie nazwiska (nazwy) i adresu producenta lub punktu odbioru jaj oraz daty wysyłki.

6. Zakłady pakowania sortują i pakują jaja nie później niż drugiego dnia roboczego następującego po dniu dostarczenia ich do zakładu pakowania, z wyjątkiem przypadków, gdy:

— jaja otrzymane od producentów są dostarczane do innych zakładów pakowania nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu otrzymania,

— jaja mają być oznakowane datą zniesienia, w którym to przypadku należy je sortować i pakować w tym samym dniu, w którym zostały zniesione.

7. Oznaczenia przewidziane w art. 7 i 10 ust. 1 i ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 należy nanieść nie później niż w dniu sortowania i pakowania jaj.

Artykuł 2

W pomieszczeniach producenta oraz w czasie transportu od producenta do punktu odbioru lub zakładu pakowania jaja utrzymywane są w temperaturze najlepiej odpowiadającej optymalnym warunkom zachowania ich jakości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 18.1.1969, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 23.12.1986, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 3.7.1970, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 5 z 8.1.1985, str. 5.

Artykuł 3

1. Jedynie przedsiębiorstwa i producenci spełniający warunki ustanowione w ust. 2-4 zatwierdza się jako punkty odbioru jaj lub zakłady pakowania w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 1907/90.

2. Pomieszczenia punktów odbioru lub zakładów pakowania jaj muszą:

a) dysponować powierzchnią odpowiednią do skali prowadzonej działalności;

b) być zbudowane i wyposażone w taki sposób, aby:

- zapewniona była odpowiednia wentylacja i oświetlenie,
- mogły być właściwie czyszczone i dezynfekowane,
- jaja były chronione przed silnymi wahaniami temperatury zewnętrznej;

c) być wykorzystywane wyłącznie do przygotowania i składowania jaj; jednakże pewna część pomieszczeń może być wykorzystana do składowania innych produktów, o ile nie będą one wydzielają obcych zapachów, które mogą zostać przeniesione na jaja.

3. Zakłady pakowania muszą dysponować takim wyposażeniem technicznym, by zapewnione były warunki prawidłowego przygotowania jaj i w szczególności powinny posiadać:

a) urządzenie do prześwietlania jaj, o odpowiedniej wydajności, przystosowane do pracy ciągłej i umożliwiające oddzielne badanie jakości poszczególnych jaj. Jeżeli używane są automatyczne urządzenia do prześwietlania i sortowania jaj według klas jakościowych i wagowych, to urządzenie musi być wyposażone w odrębną lampę do prześwietlania jaj;

b) przyrządy do pomiaru wysokości komory powietrznej;

c) urządzenie do sortowania jaj według klas wagowych;

d) jedną lub więcej legalizowanych wag przeznaczonych do ważenia jaj;

e) urządzenie do stemplowania jaj, w przypadku stosowania przepisów art. 7 i 8 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90.

4. Pomieszczenia i wyposażenie techniczne muszą być czyste i sprawne oraz pozbawione obcych zapachów.

Artykuł 4

1. Każdy wniosek w sprawie zatwierdzenia punktu odbioru lub zakładu pakowania jaj należy przedkładać właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się siedziba punktu odbioru lub zakładu pakowania.

2. Organ ten przyznaje zatwierdzonemu przez siebie zakładowi pakowania numer rejestracyjny, którego pierwszą cyfrę ustala się następująco:

Belgia	1
Niemcy	2
Francja	3
Włochy	4
Luksemburg	5
Niderlandy	6
Dania	7
Irlandia	8
Zjednoczone Królestwo	9
Grecja	10
Hiszpania	11
Portugalia	12.

3. Jedynie zakłady pakowania podlegające specjalnym zasadom rejestrowania mogą być uprawnione do pakowania jaj klasy „A” oznaczonych jako jaja „ekstra” lub do umieszczania daty zniesienia jaj zgodnie z art. 17 lub na warunkach przewidzianych w art. 18.

4. Do dnia 1 czerwca 1991 r. każde Państwo Członkowskie przedstawi pozostałym Państwom Członkowskim wykaz zatwierdzonych na swoim terytorium zakładów, z podaniem nazwy, adresu i numeru przydzielonego każdemu zakładowi. Wszelkie zmiany w tym wykazie podawane są na początku każdego kwartału danego roku kalendarzowego do wiadomości pozostałych Państw Członkowskich i Komisji.

Artykuł 5

1. Jaja klasy „A” posiadają co najmniej następujące cechy:

Skorupka i błona:	normalna, czysta, nieuszkodzona;
Komora powietrzna:	wysokość nieprzekraczająca 6 mm, nieruchoma; jednakże w jajach oznakowanych jako „ekstra” nie przekracza 4 mm w czasie pakowania lub odprawy celnej w przypadku przwozu;
Białko:	przezroczyste, klarowne, o konsystencji żelu, wolne od jakichkolwiek ciał obcych;
Żółtko:	słabo widoczne podczas prześwietlania, bez wyraźnego zarysu powierzchni, podczas obrotu jaja wykazuje niewielkie odchylenie od położenia centralnego, wolne od jakichkolwiek ciał obcych;
Tarczka zarodkowa:	nierozwinięta w stopniu widocznym;
Zapach:	brak obcych zapachów.

2. Przed lub po klasyfikowaniu jaja sortowane nie są myte ani w inny sposób czyszczone.

3. Jaja klasy „A” nie są poddawane utrwalaniu ani chłodzone w pomieszczeniach lub zakładach, w którym temperatura jest sztucznie utrzymywana na poziomie poniżej + 5 °C. Jednakże jaja, które podczas transportu trwającego poniżej 24 godzin lub w pomieszczeniach handlu detalicznego bądź przyległych, były utrzymywane w temperaturze poniżej + 5 °C nie są uznawane za jaja chłodnicze, jeżeli w tych pomieszczeniach nie przechowuje się większej ilości jaj, niż koniecznej na okres trzydniowej sprzedaży detalicznej.

Artykuł 6

1. Jaja klasy „B” posiadają co najmniej następujące cechy:

Skorupka:	normalna i nieuszkodzona;
Komora powietrzna:	wysokość nieprzekraczająca 9 mm;
Białko:	przezroczyste, klarowne, wolne od jakichkolwiek ciał obcych;
Żółtko:	— słabo widoczne podczas prześwietlenia; ta cecha nie jest wymagana w jajach utrwalonych wapnem, — wolne od jakichkolwiek ciał obcych;
Tarcza zarodkowa:	nierozwinięta w stopniu widocznym;
Zapach:	brak obcych zapachów.

2. Jaja klasy „B” obejmują trzy grupy:

a) jaja niechłodnicze i nieutrwalone:

Jaja klasy „B”, które nie zostały utrwalone ani nie były chłodzone w pomieszczeniach lub urządzeniach o temperaturze sztucznie utrzymywanej poniżej + 5 °C.

Jednakże jaja, które podczas transportu trwającego ponad 24 godziny lub w pomieszczeniach handlu detalicznego bądź przyległych, były utrzymywane w temperaturze poniżej + 5 °C nie są uznawane za jaja chłodnicze, jeżeli w tych pomieszczeniach nie przechowuje się większej ilości jaj, niż koniecznej na okres trzydniowej sprzedaży detalicznej;

b) jaja chłodnicze:

Jaja klasy „B”, które zostały schłodzone w pomieszczeniach o temperaturze sztucznie utrzymywanej poniżej + 5 °C;

c) jaja utrwalone:

Jaja klasy „B”, które za pomocą chłodzenia lub bez schładzania zostały utrwalone w mieszaninie gazów różniącej się od składu powietrza atmosferycznego lub poddane innym procesom utrwalającym.

Artykuł 7

Jaja klasy „C” to jaja, które nie spełniają wymagań ustalonych dla jaj klas „A” i „B”. Mogą być przeznaczone tylko dla przedsiębiorstw przemysłu rolno-spożywczego, zatwierdzonych na podstawie art. 6 dyrektywy 89/437/EWG lub przedsiębiorstw spoza przemysłu rolno-spożywczego.

Artykuł 8

Jaja klasy „A” sortuje się na poniższe klasy wagowe:

- klasa 0: 75 g i powyżej,
- klasa 1: 70—75 g,
- klasa 2: 65—70 g,
- klasa 3: 60—65 g,
- klasa 4: 55—60 g,
- klasa 5: 50—55 g,
- klasa 6: 45—50 g,
- klasa 7: poniżej 45 g.

Artykuł 9

Przy stemplowaniu jaj klasy „A” na podstawie art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 obowiązują następujące zasady:

- znak odróżniający klasę „A” ma kształt koła o średnicy co najmniej 12 mm,
- znak odróżniający klasy wagowej jest cyfrą o wysokości między 2 mm a 3 mm, umieszczoną wewnątrz wyżej wymienionego koła,
- numer rejestracyjny zakładu pakowania stanowią co najmniej trzy cyfry o wysokości co najmniej 5 mm,
- oznaczenie daty składa się z liter i cyfr o wysokości co najmniej 5 mm, wskazujących wyrażenia wymienione w załączniku I, poprzedzone dniem i miesiącem, jak określono w art. 14.

Artykuł 10

1. Znak odróżniający wskazujący klasę jakościową jaj klasy „B” zawiera:

- a) dla „jaj niechłodniczych i nieutrwalonych” literę łacińską B o wysokości co najmniej 5 mm w kole o średnicy co najmniej 12 mm;
- b) dla „jaj chłodniczych” trójkąt równoboczny o długości boku co najmniej 10 mm;
- c) dla „jaj utrwalonych” romb o przekątnych 16 mm i 7 mm.

Osoba, która schładza lub w inny sposób utrwała jaja, oznacza je jak wskazano w lit. b) lub c) przed dokonaniem tej czynności.

Jednakże jaja utrwalone za pomocą wody wapiennej mogą być oznakowane po przeprowadzeniu procesu utrwalaania.

2. Znakiem odróżniającym jaj klasy „C” jest litera łacińska C o wysokości co najmniej 5 mm, umieszczona w kole o średnicy co najmniej 12 mm.

3. Bez względu na powyższe, jaja klas „B” i „C”, które są dostarczane bezpośrednio do przemysłu rolno-spożywczego, nie wymagają znakowania, o ile takie miejsce ich przeznaczenia jest wyraźnie podane na opakowaniu.

Artykuł 11

1. Znaki odróżniające stosowane zgodnie z art. 9 i 10 oraz oznaczenia zamieszczane na jajach, przewidziane w art. 16, 17, 18 i 19 muszą być czytelne.

2. Jaja znakowane są za pomocą nieusuwalnego tuszu odpornego na gotowanie. Produkt wykorzystywany do znakowania musi odpowiadać obowiązującym przepisom dotyczącym barwników dopuszczonych do stosowania w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Artykuł 12

1. Opakowania, włącznie z wewnętrznym materiałem do pakowania, muszą być odporne na wstrząsy, suche, czyste i w dobrym stanie, wykonane z materiałów, które chronią jaja przed obcymi zapachami oraz ryzykiem pogorszenia jakości.

2. Opakowania transportowe, wykorzystywane w transporcie i wysyłce jaj, włącznie z wewnętrznym materiałem do pakowania, nie są ponownie używane, jeżeli nie są to opakowania nowe i nie spełniają wymogów technicznych zawartych w ust. 1. Na ponownie używanych opakowaniach transportowych nie mogą znajdować się wcześniejsze oznaczenia, które mogłyby wprowadzać w błąd.

3. Opakowania jednostkowe nie mogą być powtórnie używane.

4. Odstępstwa określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 dotyczą dostaw w promieniu 20 km od zakładu pakowania oraz do ilości dziennych poniżej 3 600 sztuk jaj w dostawie i poniżej 360 jaj na jednego odbiorcę. Nazwę, adres i numer zakładu pakowania jaj oraz liczbę jaj, klasy jakościowe i wagowe oraz datę sortowania należy podawać w dokumentacji wysyłkowej.

Artykuł 13

1. Jaja należy przechowywać w pomieszczeniach czystych, suchych i wolnych od obcych zapachów.

2. Jaja w czasie transportu i składowania należy utrzymywać w czystości, w suchych i wolnych od obcych zapachów składowania, skutecznie chronione przed wstrząsami, wpływem pogody i światła.

3. Jaja podczas przechowywania oraz transportu należy chronić przed ekstremalnymi temperaturami.

Artykuł 14

Oznaczenie wskazujące datę zapakowania, wymienione w art. 7 i 10 rozporządzenia (EWG) 1907/90, zawiera również jedną lub więcej następujących informacji:

- EMBALADO EL: ...,
- PAKKET DEN: ...,
- VERPACKT AM: ...,
- ΗΜΕΠΟΜΗΝΙΑ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ: ...,
- PACKING DATE: ...,
- EMBALLÉ LE: ...,
- DATE D'IMBALLAGGIO: ...,
- VERPAKT OP: ...,
- EMBALADO EM: ...,

W tym celu datę podaje się w formie dwóch dwucyfrowych znaków w następującej kolejności:

- dzień: od 01 do 31,
- miesiąc: od 01 do 12.

Artykuł 15

W uzupełnieniu daty pakowania, jaja mogą być oznaczone datą zalecaną sprzedaży i/lub datą przydatności do spożycia i/lub datą zniesienia, którą stempluje pakujący. Jednakże jaja mogą być również oznaczane datą zniesienia w fermie.

Artykuł 16

1. Zalecana data sprzedaży wskazuje ostatni dzień, w którym jaja powinny być oferowane konsumentowi, po którym pozostaje jeszcze rozsądny okres siedmiu dni na przechowanie jaj po zakupie. Oznaczenie to nanosi się tak, by prawidłowo przechowywane jaja klasy „A” zachowały cechy jakościowe opisane w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia do końca okresu przechowywania. Data przydatności do spożycia odpowiada końcowi tego okresu przechowywania.

Oznaczenie musi być sformułowane w taki sposób, by jasno określała znaczenie tych dat.

Artykuł 17

1. Jeżeli na jajach i ich opakowaniach jest podawana data zniesienia, zakłady pakowania prowadzą odrębną ewidencję z podaniem:

- nazwy (nazwiska) i adresów producentów jaj, którzy po uprzedniej kontroli zostali wpisani do rejestru przez właściwy organ Państwa Członkowskiego,
- na żądanie tego organu: liczbę kur niosek utrzymywanych przez każdego producenta jaj.

2. Producenci określani w ust. 1 są następnie poddawani regularnym kontrolom. Każdy z nich prowadzi na bieżąco ewidencję obejmującą:

- dzień wprowadzenia, wiek kur w momencie wprowadzenia i liczbę kur niosek w podziale według kurników,
- dzienną produkcję jaj w każdym kurniku,
- liczbę lub masę dostarczanych jaj, na których ma być umieszczona data zniesienia, lub data ta została już umieszczona u producenta, w podziale według odbiorców jaj z uwzględnieniem ich nazw (nazwisk), adresów oraz numeru zakładu pakowania.

3. Jaja, które mają być oznakowane datą zniesienia należy dostarczać do zakładów pakowania w zamkniętych pojemnikach. Dostawy takich jaj oraz jaj, na których data zniesienia została już oznakowana u producenta, są określane:

- datą zniesienia,
- nazwą (nazwiskiem), adresem i numerem producenta, łącznie z numerem kodowym kurnika, z którego pochodzą jaja,
- datą wysyłki,
- liczbą lub masą jaj w dostawie.

Powyższe informacje są umieszczone na opakowaniu transportowym i w dokumentach towarzyszących, które w zakładzie pakowania przechowuje się przez co najmniej dwanaście miesięcy.

4. Pojemniki określone w ust. 3 otwiera się w zakładzie pakowania bezpośrednio przed rozpoczęciem sortowania. Wszystkie jaja z poszczególnych pojemników są niezwłocznie sortowane i pakowane. Jaja, które mają być oznaczone datą zniesienia, są znakowane w trakcie lub bezpośrednio po operacji sortowania. W przypadku zakładów pakowania, które są zaopatrywane przez własne jednostki produkcyjne zlokalizowane na tym samym terenie, jaja są stemplowane i/lub sortowane i pakowane w dniu zniesienia lub dostarczenia do innych zakładów pakowania.

5. Zakłady pakowania prowadzą odrębną ewidencję z podaniem:

- wielkości dziennej dostawy jaj, według poszczególnych producentów, dostarczanych do zakładów i przeznaczonych do

oznakowania datą zniesienia lub już oznakowanych datą zniesienia w fermie, z uwzględnieniem nazwy (nazwisk), adresu i numeru rejestracyjnego producenta;

- liczby i/lub masy sprzedanych jaj, według klas wagowych i odbiorców, z uwzględnieniem ich nazw (nazwisk) i adresów oraz numerów referencyjnych opakowań jednostkowych, a w przypadku sprzedaży luzem, opakowań transportowych zawierających te jaja. Takie numery referencyjne są podawane narastająco w nieprzerwanej kolejności.

6. W przypadku gdy zakłady pakowania są zaopatrywane jedynie przez własne jednostki produkcyjne zlokalizowane na tym samym terenie, stosuje się ust. 2 tiret pierwsze i drugie, ust. 4 tylko trzecie i czwarte zdanie oraz ust. 5.

7. Jednostki produkcyjne i zakłady pakowania określone w ust. 1 są poddawane kontroli co najmniej raz na dwa miesiące.

Artykuł 18

1. Na jajach klasy „A” oraz na ich opakowaniach jednostkowych może być podane jedno z poniższych wyrażień, stosownie do przypadku, dla podania informacji o systemie chowu, jak określono w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90:

<i>na opakowaniach:</i>	<i>na jajach:</i>
a) Huevos de gallinas camperas	Camperas
Æg fra fritgående høns	Fritgående
Eier aus Freilandhaltung	Freiland
Αυγά ελεύθερης βοσκής	Ελεύτερης βοσκής
Free range eggs	Free range
Œufs de poules élevées en libre parcours	Libre parcours
Uova di allevamento all'aperto — sistema estensivo	Aperto estensivo
Eieren van hennen met vrije uitloop — extensief systeem	Vrije uitloop — extensief
Ovos de galinacriada ao ar livre	Ar livre;
b) Huevos de gallinas criadas en parque	Parque
Æg fra fritgående — intensivt system	Fritgående — int.
Eier aus intensiver Auslaufhaltung	Auslauf
Αυγά περιορισμένης βοσκής	Περιορισμένης βοσκής
Semi-intensive eggs	Semi-intensive
Œufs de poules élevées en plein air	Plein air
Uova di allevamento all'aperto	Aperto
Eieren van hennen met vrije uitloop	Vrije uitloop
Ovos de galinha criada em parque	Parque;

c)	Huevos de gallinas explotadas en el suelo	Suelo
	Skrabeæg	Skrabeæg
	Eier aus Bodenhaltung	Bodenhaltung
	Αυγά διαπέδου με στρωμνή	Διαπέδου-στρωμνή
	Deep litter eggs	Deep litter
	Œufs de poules élevées au sol	Poules au sol
	Uova di galline allevate a terra	Allevate a terra
	Scharreleieren	Scharrelei
	Ovos de cama	Cama;
d)	Huevos de gallinas criadas en aseladero	Aseladero
	Æg fra volierehønseshold	Voliere
	Eier aus Volierenhaltung	Voliere
	Αυγά κλιμακωτής σχάρας	Κλιμακωτής σχάρας
	Perchery eggs (Barn eggs)	Perchery (Barn)
	Œufs de poules élevées sur perchoirs	Perchoirs
	Uova di galline allevate in voliera	Voliera
	Volière-eieren	Volière
	Ovos de capoeira	Capoeira.

Powyższe wyrazy mogą być stosowane jedynie w przypadku jaj produkowanych w fermach drobiu spełniających kryteria ustanowione w załączniku.

W przypadku sprzedaży jaj luzem, powyższe informacje o systemie chowu mogą być stosowane wyłącznie wówczas, gdy pojedyncze jaja zostaną oznakowane odpowiednim wyrażeniem.

2. Zakłady pakowania uprawnione do stosowania wyrażen określonych w ust. 1 prowadzą odrębną ewidencję dotyczącą systemu chowu, zawierającą:

- nazwę (nazwiska) i adresy producentów jaj, którzy po uprzedniej kontroli zostali wpisani do rejestru przez właściwy organ Państwa Członkowskiego,
- na żądanie tego organu, liczbę kur niosek utrzymywanych przez każdego producenta.

Wyżej określeni producenci poddawani są regularnej kontroli. Producenci prowadzą ewidencję według systemu chowu kur, z podaniem daty zasiedlenia kurnika, wieku oraz liczby kur niosek w dniu zasiedlenia, wskazując również dzienną produkcję i dostawę jaj, datę wysyłki oraz nazwy (nazwiska) odbiorców.

3. Zgodnie z art. 4 ust. 4 każde Państwo Członkowskie przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji wykaz zakładów pakowania, zarejestrowanych w taki sposób na swoim terytorium oraz powiadamia o wszelkich zmianach w tym wykazie.

4. Jaja określone w ust. 1 są dostarczane do zakładów pakowania w pojemnikach, które oznakowano zgodnie z ust. 1 w jednym lub kilku językach wspólnotowych. Dostawy są identyfikowane na podstawie nazwy (nazwiska) i adresu producenta, rodzaju, liczby lub masy jaj oraz daty wysyłki i dostawy, a ich bieżąca ewidencja oraz ewidencja zapasów według stanów tygodniowych przechowywana jest w zakładach pakowania.

5. Sortowanie i pakowanie jaj określonych w ust. 1 odbywa się tylko w dniach podanych do wiadomości właściwemu organowi danego Państwa Członkowskiego z wyprzedzeniem co najmniej jednego dnia roboczego. Podczas składowania, sortowania i pakowania jaja są w wyraźny sposób oddzielone od pozostałych jaj.

6. Zakłady pakowania, określone w ust. 2, prowadzą odrębną ewidencję dziennego sortowania jaj na klasy jakościowe i wagowe, jak również sprzedaży jaj i opakowań jednostkowych oznakowanych zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem nazwy (nazwiska) odbiorcy, liczby opakowań, liczby i/lub masy sprzedanych jaj z podziałem na klasy wagowe oraz datę dostawy. Zamiast rejestrów sprzedaży, zakłady pakowania mogą przechowywać w dokumentacji faktury lub kwity dostawy oznakowane zgodnie z ust. 1.

7. Opakowania transportowe, zawierające jaja lub opakowania jednostkowe oznakowane zgodnie z ust. 1, posiadają jedno z określić wymienionych w ust. 1.

8. Przepisy ust. 1-7 stosują się bez uszczerbku dla krajowych środków technicznych wykraczających poza minimalne wymagania wymienione w załączniku, które stosują się wyłącznie do producentów danego Państwa Członkowskiego, o ile są zgodne z prawem wspólnotowym i wspólnymi normami handlowymi w odniesieniu do jaj.

9. Krajowe środki określone w ust. 8 przekazuje się do wiadomości Komisji.

10. W dowolnym czasie i na wniosek Komisji Państwa Członkowskie przekazują wszelkie informacje konieczne do oceny zgodności środków wymienionych w niniejszym artykule z prawem wspólnotowym i wspólnymi normami handlowymi w odniesieniu do jaj.

Artykuł 19

1. W celu wskazania pochodzenia jaj klasy „A” lub opakowań jednostkowych zawierających jaja, zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 mogą być stosowane wyrażenia i/lub symbole odnoszące się do Państwa Członkowskiego i/lub okręgu administracyjnego lub innego regionu, zdefiniowanego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym jaja zostały wyprodukowane. W przypadku sprzedaży jaj luzem, informacje o pochodzeniu mogą być wykorzystywane wyłącznie, jeżeli poszczególne jaja są oznakowane za pomocą odpowiednich wyrażen i/lub symboli.

2. Zakłady pakowania wykorzystujące wyrażenia i/lub symbole określone w ust. 1 prowadzą ewidencję obejmującą informacje o dostawach jaj według pochodzenia, wskazującą nazwę (nazwisko) i adres producenta, liczbę i masę jaj oraz datę dostawy. Producent prowadzi na bieżąco ewidencję liczby i wieku kur niosek, wskazującą również wielkość produkcji i dostaw jaj, datę wysyłki jaj oraz nazwę (nazwisko) odbiorcy.

3. Zakłady pakowania określone w ust. 2 prowadzą odrębną ewidencję dziennej klasyfikacji jakościowej i wagowej tych jaj oraz sprzedaży opakowań jednostkowych i jaj oznakowanych wyrażeniami i/lub symbolami określonymi w ust. 1, z uwzględnieniem nazwy (nazwiska) lub masy sprzedanych jaj, daty dostawy oraz stanu tygodniowych zapasów.

Jednakże zamiast rejestru sprzedaży, zakłady pakowania mogą przechowywać faktury lub kwity dostawy oznakowane zgodnie z ust. 1.

4. Opakowania transportowe zawierające jaja lub opakowania jednostkowe oznakowane wyrażeniami i/lub symbolami określonymi w ust. 1 posiadają takie same wyrażenia i/lub symbole.

Artykuł 20

1. Każde Państwo Członkowskie powiadamia pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję:

- o metodach kontroli stosowanych w celu wykonania art. 17, 18 i 19,
- corocznie, przed dniem 1 kwietnia, o średnich stanach liczebności kur niosek ⁽¹⁾, liczbie lub masie dostarczonych jaj, dla których jest prowadzona ewidencja zgodnie z art. 18 ust. 2 i 4 oraz o liczbie lub masie jaj sprzedanych, według rejestru prowadzonego zgodnie z art. 18 w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Dyskusja na temat kontroli przeprowadzanych w Państwach Członkowskich odbywa się regularnie zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18 rozporządzenia (EWG) nr 2771/75.

Artykuł 21

1. Banderole i etykiety przewidziane w art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 są białe i zawierają informacje wydrukowane w kolorze czarnym.

2. Poza informacjami przewidzianymi w art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 banderole i etykiety, które mogą być

⁽¹⁾ Średni stan liczebności kur niosek
= $\frac{\text{liczba obsadzonych sair liczba tygodni okresu nieśności}}{\text{liczba obsadzonych sair}}$

numerowane, posiadają urzędowe oznakowanie ustalone przez właściwe władze. Każde Państwo Członkowskie, do dnia 1 czerwca 1991 r., przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji jeden lub kilka egzemplarzy wzoru banderoli i etykiety.

Artykuł 22

1. W opakowaniach z żółtą banderolą lub etykietą, które nie mogą być ponownie użyte po otwarciu opakowania, do obrotu handlowego są kierowane:

- a) jaja określone w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 i niezaklasyfikowane do klasy jakościowej „A”, „B” lub „C”;
- b) jaja klasy „A” lub „B”, które nie wykazują już cech wymaganych dla tych klas jakościowych, lecz nie zostały przeklasyfikowane;
- c) jaja klasy „C”.

2. Banderole lub etykiety wymienione w ust. 1 są zgodne ze wzorem ustalonym przez właściwe władze. Każde Państwo Członkowskie, do dnia 1 czerwca 1991 r., przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji jeden lub kilka egzemplarzy wzorów banderoli i etykiety. Na banderolach i etykietach, w postaci dobrze widocznych i czytelnych czarnych liczb i liter są drukowane:

- a) nazwa lub firma i adres przedsiębiorstwa, które dokonało wysyłki jaj;
- b) liczba lub masa netto zapakowanych jaj;
- c) oznakowanie: „JAJA DLA PRZEMYSŁU ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH” dużymi czarnymi literami o wysokości 2 cm, w jednym lub kilku językach Wspólnoty.

Artykuł 23

1. Jaja przemysłowe w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 są wprowadzane do obrotu w opakowaniach z czerwoną banderolą lub etykietą.

2. Banderole i etykiety wymienione w ust. 1 są zgodne ze wzorem ustalonymi przez właściwe władze. Każde Państwo Członkowskie do dnia 1 czerwca 1991 r. przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim oraz Komisji jeden lub kilka egzemplarzy wzorów banderoli i etykiety. Banderole i etykiety zawierają:

- a) nazwę lub firmę i adres przedsiębiorstwa, do którego jaja są wysyłane,
- b) nazwę lub firmę i adres przedsiębiorstwa, które dokonało wysyłki jaj,
- c) napis: „jaja przemysłowe” dużymi czarnymi literami o wysokości 2 cm wraz z oznakowaniem, „nienadające się do spożycia przez ludzi”, wydrukowanym czarnymi literami o wysokości co najmniej 8 mm w jednym lub kilku językach Wspólnoty.

Artykuł 24

1. Banderole lub etykiety wymienione w art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 muszą być umieszczone na opakowaniach w taki sposób, aby żadna z informacji na nim podanych nie była zakryta przez banderolę lub etykietę.

2. Wyraz: „ekstra” jest drukowany na czerwonym tle kursywą o wysokości 1 cm.

3. Opakowania transportowe zawierające opakowania jednostkowe oznakowane „ekstra” znakuje się dużymi literami o wysokości 2 cm: „OPAKOWANIE ZAWIERAJĄCE OPAKOWANIA JEDNOSTKOWE »EKSTRA«” w jednym lub kilku językach Wspólnoty.

Artykuł 25

1. Jaja przeklasyfikowane zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 można wprowadzać do obrotu w opakowaniach, w których znajdowały się przed przeklasyfikowaniem. Jeżeli zostaną przepakowane, każde opakowanie może zawierać tylko jaja pochodzące z jednej partii.

2. Na banderolach lub etykietach umieszczonych na opakowaniach transportowych należy widocznym i czytelnym pismem umieścić co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę lub firmę przedsiębiorstwa, które dokonało przeklasyfikowania lub zleciło przeklasyfikowanie jaj;
- b) numer odróżniający zakładu pakowania, który po raz pierwszy zapakował jaja oraz kraj pochodzenia w przypadku jaj pochodzących z przywozu;
- c) klasę jakościową i wagową;
- d) liczbę zapakowanych jaj;
- e) wyrazy: „data pakowania” i po nich datę pierwszego pakowania;

a poniżej wyraz: „przeklasyfikowano” i po nim datę przeklasyfikowania w taki sam sposób jak przewidziano w art. 14;

- f) informacje dotyczące chłodzenia lub metodę utrwalania w formie niezakodowanej i literami łańciskimi, w odniesieniu do jaj chłodniczych lub utrwalanych;

3. Na opakowaniach jednostkowych zawierających jaja przeklasyfikowane należy widocznym i czytelnym pismem umieścić wyłącznie informacje określone w ust. 2; w przypadkach powtórnego użycia opakowań należy zakryć nieaktualne informacje. Ponadto opakowania jednostkowe mogą posiadać znak towarowy przedsiębiorstwa, które dokonało przeklasyfikowania jaj lub zleciło ich przeklasyfikowanie.

Artykuł 26

1. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90, do przepakowania jaj do innych opakowań transportowych lub jednostkowych są upoważnione jedynie zakłady pakowania. Każde opakowanie zawiera jedynie jaja pochodzące jednej partii.

2. Na banderoli lub etykietce opakowań transportowych należy widocznym i czytelnym pismem umieścić następujące informacje:

- a) nazwę lub firmę i adres przedsiębiorstwa, które przepakowało jaja lub zleciło ich przepakowanie;
- b) numer odróżniający zakładu pakowania jaj, który przepakował jaja;
- c) klasę jakościową i wagową;
- d) liczbę zapakowanych jaj;
- e) wyrazy: „data pakowania” i po nich datę pierwszego pakowania; a poniżej wyraz: „przeklasyfikowano” i po nim datę przeklasyfikowania w taki sam sposób jak, przewidziano w art. 14;
- f) informacje dotyczące chłodzenia lub metodę utrwalania w formie niezakodowanej, literami łańciskimi, w odniesieniu do jaj chłodniczych lub utrwalonych;
- g) numer odróżniający zakładu pakowania, który po raz pierwszy zapakował jaja, lub kraj pochodzenia w odniesieniu do jaj pochodzących z przywozu.

3. Na opakowaniach jednostkowych zawierających jaja przepakowane należy widocznym i czytelnym pismem umieścić wyłącznie informacje przewidziane w ust. 2. Ponadto opakowania jednostkowe mogą posiadać znak towarowy przedsiębiorstwa, które przepakowało lub zleciło przepakowanie jaj. Nie zezwala się na użycie wyrazu „ekstra”.

4. Stosuje się przepisy art. 1 ust. 6 i 7.

Artykuł 27

1. Przepisy art. 21 stosuje się do banderoli i etykiet wymienionych w art. 25 i 26. Ich wzory należy dostarczyć do dnia 1 czerwca 1991 r.

2. Jeżeli podczas czynności przeklasyfikowania i przepakowania wykorzystane zostały oryginalne opakowania, są one uznawane za powtórnie użyte w rozumieniu art. 12 ust. 2.

3. Informacje znajdujące się na poprzednich banderolach lub etykietach opakowań transportowych powtórnie użytych zgodnie z art. 12 ust. 2 należy całkowicie zakryć nowymi banderolami lub etykietami lub zamaskować w inny sposób, aby nie były czytelne.

4. Opakowania transportowe mogą być opatrzone jedną lub kilkoma informacjami zamieszczonymi na banderolach i etykietach zamykających opakowania. Ponadto opakowania transportowe mogą posiadać znak towarowy przedsiębiorstwa, które przepakowało jaja lub zleciło ich przepakowanie.

Artykuł 28

Treść wyrażen określonych w niniejszym rozporządzeniu wykorzystywanych do celów znakowania jaj i opakowań podaje się co najmniej w języku lub językach Państwa Członkowskiego, w którym odbywa się sprzedaż detaliczna jaj lub są one wykorzystywane w inny sposób.

Artykuł 29

1. Decyzje przewidziane w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1907/90 nie są podejmowane bez przeprowadzenia kontroli zgodnie z przepisami ust. 2-5.

2. W przypadku gdy jaja znajdują się w opakowaniach transportowych bez opakowań jednostkowych, do badań należy pobrać co najmniej poniższe ilości jaj.

Liczba jaj w partii	Liczba jaj pobranych do badań	
	% partii	Minimalna liczba jaj
nie więcej niż 180	100	–
181-1 800	15	180
1 801-3 600	10	270
3 601-10 800	5	360
10 801-18 000	4	540
18 001-36 000	3	720
36 001-360 000	1,5	1 080
ponad 360 000	0,5	5 400

3. W przypadku jaj w opakowaniach jednostkowych, niezależnie od tego, czy są one umieszczone w opakowaniach transportowych czy nie, do badań należy pobrać co najmniej następującą liczbę opakowań i jaj:

Liczba jaj w partii	Procent badanych opakowań jednostkowych	Liczba jaj objętych badaniem na badaną partię (%)
poniżej 180	100	100
181-1 800	15	100
1 801-3 600	10	100
3 601-10 800	5	100
10 801-18 000	4	100
18 001-36 000	3	100
36 001-360 000	1,5	100
ponad 360 000	0,5	100

4. W przypadku partii, w której liczba jaj nie przekracza 18 000, do badań należy pobrać jaja z co najmniej 20 % opakowań transportowych.

W przypadku partii, w której liczba jaj jest większa niż 18 000, do badań należy pobrać jaja z co najmniej 10 % opakowań transportowych i co najmniej z dziesięciu opakowań transportowych.

5. W przypadku jaj nieopakowanych, wystawianych na sprzedaż lub sprzedawanych w obrocie detalicznym, jako próbę, przy liczbie jaj do 180, badaniu należy poddać 100 % jaj, a przy większej liczbie jaj, 15 % jaj z danej partii, lecz nie mniej niż 180 sztuk.

Artykuł 30

1. Po kontroli i po dokonaniu niezbędnej korekty, by partia spełniała warunki określone w rozporządzeniu (EWG) nr 1907/90, kontrolujący umieszcza na opakowaniu banderolę z urzędową pieczęcią oraz następującą informacją:

a) „Kontroli dokonano w dniu (data)...

w (miejsce);...”

b) numer przydzielony kontrolującemu przez instytucję kontrolującą.

2. Banderola kontrolna jest biała z czerwonym nadrukiem. W razie zamknięcia opakowania przed podjęciem czynności kontrolnych, zamyka się opakowanie ponownie za pomocą banderoli kontrolnej, która może stosownie do przypadku, być umieszczona na poprzedniej banderoli lub etykiecie.

3. Po dokonaniu kontroli opakowań jednostkowych z napisem „ekstra”, umieszcza się na nich banderolę kontrolną zawierającą informacje wymienione w ust. 1 oraz wyraz „ekstra” kursywą o wysokości 1 cm.

Artykuł 31

1. Dopuszczalne tolerancje podczas kontroli partii jaj klasy „A” są następujące:

a) przy wysyłce z zakładu pakowania:

— 5 % jaj z wadami jakościowymi, w tym nie więcej niż:

— 2 % wylewek lub słupek, przy czym wady te powinny być widoczne gołym okiem;

— 1 % jaj z widocznymi plamami mięsnymi lub krwistymi.

Jednakże podczas kontroli jaj sprzedawanych pod nazwą „ekstra” nie dopuszcza się żadnej tolerancji w zakresie wysokości komory powietrznej w momencie pakowania lub odprawy celnej;

b) w innych fazach obrotu:

— 7 % jaj z wadami jakościowymi, w tym nie więcej niż:

— 4 % jaj wylewek lub słupek, przy czym wady te powinny być widoczne gołym okiem,

— 1 % jaj z widocznymi plamami mięsnymi lub krwistymi.

2. Podczas kontroli partii jaj klasy „B”, dozwolona jest tolerancja 7 % w odniesieniu do wad jakościowych.

Artykuł 34

3. Jeżeli kontrolowana partia jaj zawiera mniej niż 180 sztuk, to tolerancje określone w ust. 1 i 2 podwaja się.

Każde Państwo Członkowskie, na którego terytorium dokonywane jest przeklasyfikowanie partii jaj pochodzących z innego Państwa Członkowskiego zapewnia, aby decyzja o przeklasyfikowaniu była niezwłocznie podana do wiadomości temu Państwu Członkowskiemu i, na jego wniosek, także wskazanemu przez nie właściwemu organowi.

Artykuł 32

Podczas kontroli partii jaj klasy „A”, dopuszcza się tolerancję w zakresie masy jednostkowej jaja. Taka partia może zawierać nie więcej niż 6 % jaj mieszczących się w najbliższej niższej klasie wagowej.

Artykuł 35

W przypadku gdy kontrolowana partia jaj zawiera mniej niż 180 jaj, wymienione procenty można podwoić.

Przed dniem 1 stycznia 1992 r. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o środkach podjętych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

W odniesieniu do jaj klasy „A” sortowanych według klas wagowych, opakowania transportowe posiadają następującą minimalną masę netto:

Artykuł 36

klasa wagowa 0: 7,5 kg/100 jaj

klasa wagowa 1: 7,1 kg/100 jaj

klasa wagowa 2: 6,6 kg/100 jaj

klasa wagowa 3: 6,1 kg/100 jaj

klasa wagowa 4: 5,6 kg/100 jaj

klasa wagowa 5: 5,1 kg/100 jaj

klasa wagowa 6: 4,6 kg/100 jaj

klasa wagowa 7: masy minimalnej nie określa się.

Niniejszym rozporządzenia (EWG) nr 95/69 i 1295/70 tracą moc.

Artykuł 37

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1991 r., jednakże art. 4 ust. 4, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2 i art. 27 ust. 1 stosuje się od dnia 1 czerwca 1991 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 maja 1991 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Data pakowania:

emb.
pakket
verp.
συσκ.
packed
emb. le
imb.
verp.
emb.

2. Data sprzedaży:

vender antes
Sælges til
Verkauf bis
Πώληση
Sell by
à vend. de préf. av.
da vendersi
uit. verk. dat.
Lim. de venda

3. Data przydatności do spożycia:

cons. preferente
Mindst holdbar til
Mind.-haltbar
Λήξη
Best before
à cons. de préf. av.
da consumarsi
tenm. houdb. tot
Lim. de consumo

4. Data zniesienia jaj:

puesta
lagt
gelegt
ωοτοκία
laid
pondu le
deposizione
gelegd
post

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne kryteria, jakie muszą spełniać fermy drobiu produkujące jaja określone w art. 18 ust. 1 lit. a)–d)

- a) Jaja w opakowaniach jednostkowych z napisem „jaja z chowu na wolnym wybiegu” muszą być produkowane w fermach drobiu, w których:
- kury mają w ciągu całego dnia stały dostęp do wybiegu na świeżym powietrzu,
 - wybieg do którego kury mają dostęp jest w przeważającej części porośnięty roślinnością,
 - maksymalna gęstość obsady wynosi nie więcej niż 1 000 kur na hektar powierzchni wybiegu dostępnej dla kur lub jedna kura na 10 m²,
 - wewnątrz budynku musi spełniać warunki określone w lit. c) lub d).
- b) Jaja w opakowaniach jednostkowych z napisem „jaja z pół-intensywnego chowu wybiegowego” muszą być produkowane w fermach drobiu, w których:
- kury mają w ciągu całego dnia stały dostęp do wybiegu na świeżym powietrzu,
 - wybieg, do którego kury mają dostęp jest w przeważającej części porośnięty roślinnością,
 - maksymalna gęstość obsady wynosi nie więcej niż 4 000 kur na hektar powierzchni wybiegu dostępnej dla kur lub jedna kura na 2,5 m²,
 - wewnątrz budynku musi spełniać warunki określone w lit. c) lub d).
- c) Jaja w opakowaniach jednostkowych z napisem „jaja z chowu ściółkowego” muszą być produkowane w fermach drobiu, w których:
- maksymalna gęstość obsady nie przekracza siedmiu kur na metr kwadratowy powierzchni podłogi dostępnej dla kur,
 - co najmniej jedna trzecia tej podłogi jest pokryta materiałem ściółkowym takim jak: słoma, wióry drewna, piasek lub torf,
 - odpowiednio duża część powierzchni podłogi przeznaczona dla kur jest wykorzystywana na wchłanianie ptasich odchodów.
- d) Jaja w opakowaniach jednostkowych z napisem „jaja z chowu wolierowego” muszą być produkowane w fermach drobiu, w których:
- maksymalna gęstość obsady nie przekracza 25 kur na metr kwadratowy powierzchni podłogi dostępnej dla kur,
 - wewnątrz budynku jest wyposażone w grzędy o długości wystarczającej do zapewnienia każdej kurze co najmniej 15 cm powierzchni grzędy.
-